

Bara Vulcan till Lom...

I år gläder vi oss till en ren Vulcanstyrning.

Gnesta som kör en TransAlp har tyvärr svikit årets Lomturl (han är veteranjärvägsintresserad, å dom har ett Meeting i Gävle).

Jag o Raggarn på CT, Frövi på sin snart egenhändigt färdigtillverkade 900LT (fattas fönster), Gebo som bytt Yamman till en 900 Classic, ässå Kangas han kör Maruder, en Vulcankusin.

NEJ! Det går inte den här gången heller. Tysken ringer.

- Har köpt en ny bäge, finns det plats med till Lom?
- *Ja, Gnesta har ju avan...för sent... va äre för bäge?*
- Honda 750, 81:a med Rickmankåpa, jag tar Gnestas plats.

Torsdag: Startar från Västerås.

Vi träffas vid FunBike i Västerås på torsdagsmorgonen. Frövi är redan här när jag kommer. Han har blivit lovad sin ruta som beställdes samtidigt han böt bäge. Likt barn som på julafton väntar på tomten, står vi och spanar efter UPS-bilen vilken ska frakta den sista efterlängtrade originaldelen för att 900 Classic:n ska bli en LT.

Tysken ansluter på sin Rickman. Å vem kommer här då? Jo, HD-Janne från Sura. Han ska inte med i år, men vill alla fall köra med en bit, för han tycker sååå mycket om oss.

Inte fan kommer det nån ruta. Frövi blir då lovad att få hjälp att montera en lånad en ruta. Eftersom Raggarns gäng väntar oss till Borlänge, bestäms det att vi andra kör vidare och att Frövi kör ikapp. Det går fortare än blixten. Att han inte fått någon ruta till låns förstår vi, redan innan han kommit riktigt inom synhåll, av hans gestikulerande med armarna.

Raggarn och hans polare har precis börjat tugga på varsin körv när vi exakt 12:00, som bestämts rullar in på OK i Bruksorten.

Lite snack om Frövis besvikelse. Lite föresten! Har aldrig sett så mycket svavelos från den grabben.

Kort tur genom landskapet och vi slår stopp vid Touringbutiken.

- Köper en rutjäv... som ...

Jag stoppar resten av Frövis hemska utbrott här, utifall någon minderårig läser denna skildring.

Grabbarna hjälps åt att montera på nyförvärvet till 900:an.

Tysken, som redan kvider, köper sig en airkudde á 1000 pix för att måna om sina hemoröjder. OK. Rutan är på plats å vi är äntligen på väg mot Lom.

Vansbro Konditori & Bageri får som alltid besök av oss och som vanligt så är det goda mackor som serveras.

Sälenvägen har körts många gånger och det händer inget speciellt den här gången heller.

Nyper av i Malung för att skaka tass med HD-Janne som vänder och styr hem till Sura. Tänk att behöva vända nu när det är så mycke fint kvar.

Stånkar på mot Sälen, som blir vårt stopp i dag. Bunkrar några dosor i "butiken" och är även in på Konsum, för något att ha till morgonmål.

Javisst ja! Pizzan! Jag höll helt på att glömma, vi äter ju på samma Pizzeria varje gång vi kör via Sälen.

Ny stuga i år...å då menar jag NY. Den här stugan slår "Torsken" i Molde (stugan hette så). Helt nytt och fräscht.

Fredag: Morgonpigga som vi är sitter vi snart på cyklarna.

Kör i år Lutnes Midtskogberget å 25:an ner till Elverum. Vi börjar få bra snits på det här med att ta ut pengar, tank o fikastopp, så milen rullar snabbt på utan att behöva åka o leta efter dessa ställen. Löten, Hamar å Brummundal passeras och där ligger den, Hydromacken. Vi har för vana att stanna på Hydro för vi har ju muggen som skänker kostnadsfritt kaffe. OK, vi köpte den på första turen i våras för 95 riksdaler, men med tanke på att en fika kan kosta femton spänn så.

Kör över Mjösa vid Moelv och via Gjøvik 33:an upp till Fagernes.

Här är det tänkt att slå följe med Unicorn-MC, men ser inte till några Bikers från Kongsberg så vi bestämmer att sträva vidare.

Otroligt vacker väg E16 upp genom Vestre Slidre i Valdres. Här är det hög mystfaktor, lite snö skymtar uppe i fjället, och en jävla massa kor på vägen. De ä Norge.

Stannar och njuter en gratisfika i Vang. Här ser vi nu ett annat mys i Norge - tunga svarta moln som skymtar bland topparna i den riktning vi ska.

Tyinkrysset, där vi kom från andra hållet i somras, skänker vi bara en tanke, och drar höger rätt upp i Tyedalen å som på beställning, de blöta molnen. Kommer

under de vattensjuka molnen, när det bär av ner igen. Stannar och beundrar utsikten på samma ställe som sist, å tänker inte ta någon vandring upp till forsen den här gången heller. Fardalen, vid Övre Årdal, börjar bli slentrian nu. Så utan att få ångest för vägen upp, är vi snart åter uppe i de moln som vi såg nere i det vackra Vang. Rätt läckert med de snabba växlingarna. Nu kör vi upp högt, högre än de blöta molnen och hamnar snart i solen, vid betalstationen. Mindre snö över fjället men med samma snubbe i luckan som sist.

- Nu får vi väl rabatt, när vi kört så många turer här, spurte jag gutten.
- Na drt e nut no som finte gå ? fick jag till svar.
-

Konstig dialekt häruppe, eller kan det va så att han glömt språket i sin ensamhet.

Åssä ner igen = blöta moln, noll sikt, noll fart. Det tar en stund, men som i ett trollslag är vi under molnen igen och det är bara att susa på ner till Turtagrø, som det heter där vi kommer ner på Sognefjällsveien.

Vi stannar vid Elveseter och njuter av den gamla storgården som numera är ombyggt till turisthotell. Äldsta huset är från 1640. Den här gången är det mer att njuta av i Elveseter. Vi möter ett antal klädsamma damer när vi styr in vid den smala bron, men får snart annat att fästa blickarna uppå. På parkeringen står det uppställda säkert ett tjugotal läckra Morgans. Vilka skapelser. Å då menar jag naturligtvis bilarna, även om damerna i sällskapet är av god klass.

24:an i Lom står som vanligt i givakt, när vi rullar in på Campen. Men den här gången är inte Presidenten med så vi får allt bädda sängarna själva. VRS-banderollen hängs upp så Unicorns ska se att vi har checkat in. Det duschas och fixas för i kväll är det "hyllan" på Nordals som gäller. Smågodis av alla de slag bullas upp på bordet och strax är sällskapet i feststämning. När vi styr kosan mot Nordals ser vi att Unicorn kommit.

- Satt en stund i Fagernes och väntade, sa Høvdningen när vi kom upp på hyllan.
- Men vi körde ettersom vi inte visste vilken tid dere skulle komma.

Vi hade missat Unicorns med några minuter, synd, men så äre. God mat på Nordals som vanligt och på hemväg blir det besök på fjøset,

"Her var det liv og røre for 100 år siden ! Kakling fra høner, mekring fra geit og rauting fra stormkåte okser som bød seg til å ta kveldsstellet på Dagros.

-Her er det liv i dag. Fjøset er blitt pub, men bruk sansene. Se de samme tømmerveggene, det rustikke taket og kjenn lukta "... det är så vi har det i Lom.

Lördag: är utflyktsdag, så och denna gång.

Innerst ved Lovatnet ligger Kjenndalstova med café och souvenirbutikk. Dit är det tänkt att köra, via "Gamla Strynfjällsvägen", men i dag är det vädret som sätter käppar i hjulen, regn och dis på morgonen flyttar fram hela turen. Vi tar oss i alla fall ut en tur å kör "Gamla Stryn" ner till Jostedalbreen Nationalparksenter vid Oppstryn. Har vart här förr, men det är värt att besöka fler gånger. På tillbakavägen

stannar vi vid Grottlil for en räkmacka och hamnar i ett bröllop. Är inte draperade för att deltaga, så vi sitter liksom lite för oss själva och tuggar snabbt i oss de smarriga bageriprodukterna. Kollar in grytorna vid Dönfoss, lustigt att man aldrig stoppat här tidigare.

Hemma igen på campen, där det visar sig att somliga inte kan låta smutsen från utflykten sitta, utan det bärs ut vatten och fejas som om det vore utställningsdags. Vi andra förbereder oss för kvällens samvaro. Som så många gånger förr, är det

restaurangen på Nordals som blir kvällens samlingsställe.
Det är 70 långa mil hem i morgon, så vi blir inte sena denna kväll.

Söndag: är uppe och startklara tidigt.

Har tur med vädret så de sex milen ner till Otta går snabbt. Stannar vid Hydro för att få lite varmt i oss, det är ju inte precis högsommarvärme denna klara höstmorgon. Men oj va tidiga vi är, Hydro har inte öppnat (detärjusöndag). Har nalleförbindelse med HD-Janne, som får vår färdväg, han är på väg mot oss, för att möta upp. Jag säger då de.

Lite värme får vi i alla fall i solskenet och är snart på väg ner genom den enormt tjusiga Gudbrandsdalen. Fem mil till, i nästan frost, landar vi i Ringebu, Hydro stängt.

Nu är det inte kul att va färdledare. Jag chansar på att Statoil har öppet, så vi kör några hundra meter till och se på fan macken har öppet. Baconkorv, varmt kaffe och vad vi nu beställt slinker ner genom våra strupar och värmer sakta upp de djupfrysta kropparna, efter tolv mil i nästan frysgrader.

I år kör vi "Friisveien" över Ringebufjäll till Atna. Otroligt härligt, med alla höstfärgerna i det för dagen strålande solskenet. Slår till vid macken före Koppang och vilar rumpen en stund.

Viker av vid Rena och kör via Nordre Osen och Jordet, ner till Trysil. Som så många gånger förr (detärliksomsmidagstättgöraalltpåengång) blir det pinkning, tankning, kaffe o en körv på Statoil - finns inget Hydro kvar i Trysil.

Vi står startklara när det hörs ett dovt ljud från 26:an. Men det ger inget utslag, enär det kommer från galet håll. Mullret tystnar, för att efter en stund åter höras, nu närmare centrum. Å då ser vi. Det är HD-Janne som kommer in från fel håll. När vi morsat och så, upplyser vi Janne om betydelsen att göra som man blir tillsagd. Som sagt hade vi kontakt med Janne vid ett flertal tillfällen under förmiddagen och hade bestämt vägvalet som han skulle ta, för att möta oss någonstans på hemvägen.

Men som en motspänstig grön yngling körde han, som vissa andra åxå har börjat tillämpa, egna vägar. Inte som överenskommit via Flermoen. Närå, han börjar olydnaden med att glatt gira mot Stöten, trots flera anvisningar från bossen. Nåväl, han kommer så småningom ner till rondellen i Nybergsund. Det är här som den största försummelsen åstadkoms, det som sånär kunde ha slutat med att HD-Janne blivit kvar i Norge. Han kör rakt fram över älven, och den sista milen in till Trysil på fel sida om älva.

Skulle kunna lägga in nåt här om att en viss Hondaåkares vedermödor på hemresan har gjort att våra stopp har varit lite längre än brukligt.

Å då du Mod, hade vi kunnat omfaras på de ödsliga fjällvägarna. Där hade du tur Janne.

36 mil enkel = 72 t.o.r bara för att möta upp !

Å jag som tyckte att vi hade en lång väg hem 70 mil.

Raggarn lotsar oss till Bondasgården i Torgås, där vi stannar och spisar middag. Fantastiskt gott efter alla Statoilkorvar. www.bondasgarden.se

Skiljs från Dalagubbarna vid Fänforsen i Björbo. Släpper Frövi i Grangärde. Vinkar av HD-Janne och en nu nästan medvetlös Staudinger vid Ramnäs.

Stannar i Strömsholm och njuter av att ännu ha haft en härlig tur till Norge.

Tack grabbar för sällskapet.

Å Janne. Nästa år måste du köra med hela vägen.

PållePe.